

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXXI. Quòd ob leves quasdam vocolas pertinaciter certandum non fuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ὑμῖν ἀκεραίως σώζεσθαι, καὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ καὶ ἡ κοινὴ κοινωνία τηρεῖσθαι, καὶ ταμάλως αὖ πάλιν ἐν μέρεσιν πρὸς ἀλλήλους ὑμῖν ὑπὲρ ἐλαχίστης διαφωνίας χρησάμεθα, καὶ μὴ ὅτι πάντες ἐν ἅπασιν ταῦτο βεβλήμεθα, καὶ ὅτι μία τις ἐν ὑμῖν φύσις ἢ γνώμη πολιτεύεται. πρὶ μὲν οὖν τῆς θείας προνοίας, μία τις ἐν ὑμῖν ἐξωπίσις, μία σωφροσύνη, μία σωφροσύνη καὶ κρείττων. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐλαχίστης τῶν ζήσεων ἐν ἀλλήλοις ἀκρίβειας, καὶ μὴ πρὸς μίαν γνώμην συμφέρει, καὶ μένειν εἰς λογισμὸν προσήκει, καὶ τὴν διανοαίαν διπορήτω τηρέμενα. τὸ μὲν τοῦ τῆς κοινῆς φιλίας ἐξαίρετον, καὶ ἡ τῆς ἀληθείας πίστις, ἡ τε αὖτις τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἑνομήθησιν ἀντικείμενη, καὶ μὴ μόνον παρ' ὑμῖν ἀσάδην ἐπ' ἀνέλθεται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἀλλήλων φιλίαν τε καὶ χάριν. ἀπόδοτε τῷ λαῷ ξύμπαντι τὰς οικείας ἀντιφρονήσεις, ὑμεῖς τε αὐτοὶ καθάπερ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀκαθήραντες, αὐτοὶς ἀλλήλους ἐπιγινώσκοντες, καὶ πολλὰς φιλίας γινέσθαι μετὰ τὴν ἐχθρὰν ὑποθέσιν, αὐτοὶς εἰς ἀλλήλων ἐπανέλθοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΒ΄.

Οὗ δι' ἡλικίας ὑπερβαλὺς ὡς διακρίνειν ἡλικίας, καὶ μέλλων τις τὴν ἀναβολὴν διαβιβαίνειν ἐπιχειρεῖ διὰ ταῦτα.

Ἀπόδοτε οὖν μοι γαλιλαῖς μὲν ἡμέρας, ἀνύκτας δ' ἀμερόμενας, ἵνα καὶ μοι τις ἡσυχία καὶ καθαρότης, καὶ βίαιος λοιπὸν ἡσυχία εὐφροσύνη σώζηται· εἰ δὲ μὴ, σέβειν ἀνάγκη, καὶ ἀκέραιος δι' ὅλην συγχέσθαι, καὶ μὴ ὅτι τὸν τῶν αἰῶνα πρὸς ὑφίστασθαι. τῷ γὰρ τοῦ Θεοῦ λαῷ, τῷ σωθεράποντον λαῷ τῶν ἐμῶν, ἔτι τὰς ἀλλοτρίων βλαβερὰ πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίας κεχωρισμένων, ἐμὲ πῶς ἐγχαίρει τὸ λογισμὸν σωφροσύνης ἀναλοῖται, ἵνα ὅτι τῶν τῶν λυπῶν τῶν ἐμῶν αἰσθάνεται. πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Νικομηδείας πόλεως, ὡς ἀχρηστία πρὸς τὴν ἐμὴν ἡπειρόμην τῇ γνώμῃ. σπεύδοντι δὲ μοι πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος οὖν ὑμῖν οὖν, καὶ τὰς ἑξ ἑκατὸν ἀνελθόντων ἀνελθόντων ἐμπαλινὸν λογισμὸν ἀνεχάτισεν, ἵνα μὴ τοῖς ἐφθαλμοῖς ὁρᾶν ἀναγκασθῇ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀκοαῖς προσέσθαι διωκτὸν ἡγέμεν. ἀνοίξατε δὲ μοι λοιπὸν ἐν τῇ καθ' ὑμᾶς ὁμονοίᾳ, τῆς εἰσὶν τὴν ὁδὸν, ἣν ταῖς πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαις ἀπεκλείσατε, καὶ συγχωρήσατε θάλλον ὑμᾶς τε ὁμᾶς, καὶ τὰς ἀλλὰς ἀπαντὰς δῆμας εἰς ἑαυτὰς χαίροντας, καὶ τὴν ὑποπρὸς τῆς κοινῆς

A communio retineri, quamvis invicem de re aliqua minimi momenti dissentiat. Siquidem nec idem omnes volumus in omnibus, nec una omnium indoles est atque sententia. Itaque de divina quidem Providentia una inter vos sit fides, unus intellectus, una de Deo consensus. Quae verò de levissimis istis quaestionibus inter vos subtiliter disputatis, licet non in eandem coeatis sententiam, interiore mentis cogitatione continere & arcano pectoris recondere debetis. B Maneat firma in vobis communis amicitiae prerogativa, & veritatis fides, & Dei legisque observantia. Recurrite ad mutuam dilectionem & caritatem; reddite universo populo suos amplexus. Vosmet ipsi expurgatis ut ita dicam animis vestris, vos vicissim agnoscite. Saepè enim post depositas inimicitias reconciliata iterum gratia, jucundior existit amicitia.

C

CAPUT LXXII.

Quomodo dolore affectus pra pietate lacrymas effudit: & iter quod facturus erat in Orientem, ob hanc causam repressit.

R Eddite igitur mihi tranquillos dies, & noctes curarum expertes; ut mihi quoque pura lucis voluptas, & quietae vitae laetitia in posterum conservetur. Quod nisi consecutus fuero, ingemiscam necesse est, totulque lacrymis perfundar; nec reliquum vitae tempus placide exigam. Nam quandiu populus Dei (conservos meos dico) iniqua & perniciose contentione discissus est, qui fieri potest ut ego deinceps animo consistam. Porro ut doloris hac de re mei magnitudinem intelligatis; Nuper cum Nicomediam venissem, protinus in Orientem iter facere decreveram. Cumque profectionem urgerem, & majore jam ex parte vobiscum essem, hujus rei nuntius consilium nostrum retro avertit; ne cogerer ea coram aspicere, quae ne auditu quidem tenus tolerare me posse existimabam. Deinceps ergo viam mihi in Orientem aperite consensu vestro, quam mihi mutuis inter vos contentionibus obstruxistis. Date hoc mihi, ut vos alioque omnes populos laetos atque

Ooo iij